

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty a soudkyň Michaely Bejčkové a Sylvy Šiškeové v právní věci navrhovatelky: **J. Ch.**, zast. JUDr. MgA. Michalem Šalomounem, Ph.D., advokátem se sídlem Bráfova tř. 52, Třebíč, proti odpůrci: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha 2, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy odpůrce ze dne 3. 2. 2021, čj. MZDR 20599/2020-53/MIN/KAN, v řízení o kasační stížnosti navrhovatelky proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 18. 2. 2021, čj. 6 A 13/2021-26,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 18. 2. 2021, čj. 6 A 13/2021-26, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

[1] Návrhem doručeným městskému soudu dne 11. 2. 2021 se navrhovatelka domáhala zrušení části opatření obecné povahy odpůrce ze dne 3. 2. 2021, čj. MZDR 20599/2020-53/MIN/KAN, jímž byla nařízena mj. povinnost osobám cestujícím z určitých zemí, ve kterých pobývaly déle než 12 hodin v posledních 14 dnech, předložit negativní výsledek antigenního nebo RT-PCR testu; antigenní test musel být proveden nejvýše 24 hodin a RT-PCR test nejvýše 72 hodin před započítáním cesty. Dále toto opatření stanovilo např. omezení pro mezinárodní dopravce. Navrhovatelka je občanka ČR, je vdova, její tři dcery žijí s rodinami v Belgii, kde je pravidelně navštěvuje a následně se vrací do ČR. Na navrhovatelku opatření odpůrce tedy přímo dopadalo. Současně navrhovatelka navrhla vydání předběžného opatření, na základě kterého by se

odpůrce zdržel podmiňování vstupu navrhovatelky do ČR při cestě z Belgie předložením antigenního nebo PCR testu.

[2] Odpůrce ve vyjádření k návrhu navrhovatelky, které bylo městskému soudu doručeno dne 16. 2. 2021, uvedl, že jej považuje za nepřipustný, neboť napadené opatření obecné povahy bylo zrušeno opatřením odpůrce ze dne 14. 2. 2021, čj. MZDR 20599/2020-56/MIN/KAN. Neexistence předmětu řízení znemožňuje soudní přezkum a představuje neodstranitelný nedostatek podmínek řízení, pro který nelze v řízení pokračovat a návrh projednat.

[3] Vyjádření odpůrce městský soud navrhovatelce nedoručil.

[4] Navrhovatelka podáním doručeným městskému soudu dne 17. 2. 2021 změnila petit svého návrhu tak, že se vztahoval k opatření odpůrce ze dne 14. 2. 2021. Podle navrhovatelky se zrušením původního opatření a jeho nahrazením novým opatřením materiálně nic nezměnilo. Toto podání podle úředního záznamu ze dne 15. 3. 2021 bylo vloženo do evidenčního systému městského soudu až dne 19. 2. 2021.

[5] Městský soud následně návrh navrhovatelky odmítl v záhlaví označeným usnesením (výrok I) podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení spočívající v odpadnutí předmětu řízení. K návrhu na vydání předběžného opatření městský soud konstatoval, že s ohledem na odmítnutí návrhu na zrušení opatření obecné povahy nemůže navrhovatelka dosáhnout žádného úspěchu, není proto prostor pro rozhodování o předběžném opatření. Tímto návrhem na vydání předběžného opatření se tedy městský soud věcně nezabýval. Městský soud dále rozhodl o tom, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II).

[6] Navrhovatelka (stěžovatelka) napadla usnesení městského soudu kasační stížností. Namítla, že se městský soud vůbec nezabýval změnou návrhu. Stěžovatelka uvedla, že by např. vzala svůj návrh zpět, pokud by městský soud zamítl její návrh na změnu petitu. Dále namítla, že jí městský soud nezaslal vyjádření odpůrce a ona nemohla řádně procesně reagovat. Stěžovatelka spatřuje vadu řízení také v tom, že městský soud nenařídil jednání a že jí nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, ačkoli byla žaloba odmítnuta pouze pro chování odpůrce. Stěžovatelka rovněž namítla, že městský soud nerozhodl o předběžném opatření. Předběžné opatření se týkalo faktického jednání, nikoli opatření obecné povahy. Podle stěžovatelky je napadené usnesení zmatečné, nepřezkoumatelné a je zatíženo vadami řízení. Stěžovatelka navrhla, aby NSS napadené usnesení zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení a přiznal stěžovatelce právo na náhradu nákladů řízení.

[7] Kasační stížnost je důvodná.

[8] Městský soud odmítl návrh stěžovatelky. NSS se proto může zabývat pouze kasačními důvody podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tedy tvrzenou nezákonností rozhodnutí o odmítnutí návrhu (srov. např. rozsudek NSS ze dne 21. 4. 2005, čj. 3 Azs 33/2004-98, č. 625/2005 Sb. NSS). Ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. totiž konzumuje

důvody kasační stížnosti jinak podřaditelné pod § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. (viz např. rozsudek NSS ze dne 9. 6. 2016, čj. 9 As 47/2016-39).

[9] Podle § 74 s. ř. s. předseda senátu doručí došlé vyjádření žalobci a osobám zúčastněným na řízení; přitom může žalobci uložit, aby podal repliku.

[10] Nedoručení vyjádření druhému účastníku řízení za situace, kdy soud o žalobě rozhoduje bez jednání a z tohoto vyjádření ve svém rozsudku vycházel, je vadou řízení. Z hlediska zachování práva na spravedlivý proces je nutné, aby byla účastníkům zaslána všechna *relevantní* vyjádření. Pokud se bude jednat pouze o vyjádření nepřínosné a repetitivní, nemusí z něj soud vycházet a účastník na něj není povinen reagovat (viz rozsudky NSS ze dne 6. 12. 2007, čj. 2 Afs 91/2007-90, či rozsudek ze dne 24. 3. 2017, čj. 4 Afs 1/2017-193).

[11] Vyjádření odpůrce k návrhu stěžovatelky lze jistě považovat za relevantní a bylo nutné je zaslat stěžovateli, neboť obsahovalo významné skutečnosti o předmětu řízení. Nadto městský soud rozhodl v souladu s vyjádřením odpůrce. Za této situace proto městský soud pochybil, pokud vyjádření odpůrce stěžovatelce nedoručil, čímž stěžovatelce odepřel možnost na toto vyjádření reagovat.

[12] K možné procesní reakci navrhovatelky viz např. rozsudek NSS ze dne 4. 6. 2020, čj. 6 As 88/2020-44, dle kterého je třeba připustit změnu původního návrhu dle § 95 o. s. ř. v případě, kdy jsou mimořádná opatření odpůrce nahrazována obsahově obdobnými druhými opatřeními, a to v časovém intervalu, který reálně brání možnosti soudního přezkumu prvního opatření. Situace, kdy není připuštěna změna původního návrhu a tento návrh je odmítnut pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení spočívající v neexistenci napadeného prvního mimořádného opatření, představuje porušení práva na spravedlivý proces a práva na účinnou soudní ochranu práv stěžovatele ve smyslu čl. 36 odst. 2 Listiny.

[13] Ostatně stěžovatelka sama návrh na změnu původního podání podala, a to ještě před vydáním napadeného usnesení. Pokud na tento návrh městský soud před rozhodnutím nereagoval, zatížil tím řízení vadou. Na tom nezmění nic ani to, že podání stěžovatelky ze dne 17. 2. 2021 bylo do evidenčního systému městského soudu vloženo až dne 19. 2. 2021. Administrativní a technické záležitosti soudu nemohou jít stěžovateli k tíži, byť je v projednávané věci zjevné, že rozhodující senát o změně původního návrhu v době vydání napadeného usnesení z tohoto (jím nezaviněného) důvodu nevěděl.

[14] NSS konstatuje, že již z výše uvedených důvodů nemohl městský soud bez dalšího návrh stěžovatelky odmítnout a je nutné přistoupit ke zrušení napadeného usnesení.

[15] Pro úplnost je dále třeba vypořádat i ostatní procesní námitky stěžovatelky, jejichž posouzení ovšem již nemůže mít vliv na rozhodnutí o kasační stížnosti.

[16] K námitce stěžovatelky, že městský soud nenařídil jednání, NSS uvádí, že nařizovat jednání není nutné, pokud soud nerozhoduje ve věci samé (srov. § 49 a § 51 s. ř. s.). V projednávané věci městský soud nerozhodoval ve věci samé, neboť návrh odmítal

pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení. K nákladům řízení NSS konstatuje, že v případě, že je návrh odmítán, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 s. ř. s.). K oběma námitkám je ovšem třeba doplnit, že jinou věcí je, že městský soud nemohl bez dalšího žalobu odmítnout, jak je rozvedeno výše.

[17] Rozhodnutí o předběžném opatření je mj. vázáno existencí návrhu na zahájení řízení a na potřebu zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu před rozhodnutím soudu, kterým řízení končí (§ 38 odst. 1 s. ř. s.). Dříve, než o návrhu na vydání předběžného opatření městský soud rozhodl, byl návrh odmítnut. V takovém případě by již bylo nadbytečné, aby o předběžném opatření městský soud rozhodoval. Je však nutné konstatovat, že v dalším řízení se bude muset městský soud tímto návrhem na předběžné opatření zabývat, neboť napadené usnesení městského soudu NSS tímto rozsudkem ruší. NSS podotýká, že není ani vyloučeno, aby městský soud ve věci samé rozhodl dříve, než uplyne lhůta k rozhodnutí o předběžném opatření.

[18] Z uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost je důvodná, a proto usnesení městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 věta první s. ř. s.). V něm je městský soud vázán právním názorem vysloveným NSS v rušícím rozhodnutí (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

[19] V novém rozhodnutí rozhodne městský soud rovněž o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. dubna 2021

Ondřej Mrákota
předseda senátu